

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1116/2015
24.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.К., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К., адвоката М.Ћ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 805/13 од 10.06.2015. године и Вишег суда у Чачку Кж130/15 од 20.10.2015. године, у седници већа одржаној 24.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К., адвоката М.Ћ., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 805/13 од 10.06.2015. године и Вишег суда у Чачку Кж130/15 од 20.10.2015. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 805/13 од 10.06.2015. године окривљени М.К. је оглашен кривим да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде, а истовремено је одређено да ће се изречена казна затвора извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, те је одређено да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређују извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи и Заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име паушала плати износ од 8.000,00 динара, а на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 24.616,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж130/15 од 20.10.2015. године усвојена је жалба пуномоћника оштећеног И.М., па је преиначена пресуда Основног суда у Чачку К 805/13 од 10.06.2014. године, тако што је Виши суд у Чачку оштећеног И.М. за остваривање имовинскоправног захтева упутио на парницу, док је жалба

браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног М.К., адвокат М.Ћ., без навођења законског разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине побијану другостепену пресуду и предмет врати том суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је правноснажном пресудом повређен закон, јер нижестепени судови потпуно погрешно квалификују утврђено чињенично стање. У вези са тим бранилац истиче да је другостепени суд навео да је оштећеном нанета штета у износу од 800.000,00 динара, јер му није израђена и испоручена машина за коју је извршио авансу уплату, а коју чињеницу одбрана не спори, али сматра да се у радњама окривљеног не могу стицати обележја кривичног дела из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, будући да из налаза и мишљења вештака економске и машинске струке јасно произилази за шта је утрошен наведени износ новца, односно да је исти утрошен на набављање делова и материјала потребних за израду наручене машине и плаћање радника, па је потпуно нејасно у чему се огледа злоупотреба овлашћења окривљеног као директора предузећа, имајући притом у виду и да се пред Привредним судом води парница и да је то у суштини грађанско-правни однос. Бранилац истиче, да у ситуацији када је закључено да је окривљени приступио изради машине која је наручена од стране оштећеног, те да је притом пробио уговорне рокове за израду и испоруку и да је због тога вођен парнични поступак, очигледно је да намере код окривљеног као битног елемента предметног кривичног дела није било. Због свега наведеног, бранилац сматра да само доношење штете оштећеном не представља извршење кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим и да су нижестепени судови погрешно закључили да је окривљени себи прибавио противправну имовинску корист.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног цени изведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке, а који чињенични закључци су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости

против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар–саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**